

Wyrok z dnia 12 sierpnia 1998 r.

II UKN 180/98

Warunkiem nabycia prawa do renty inwalidzkiej funkcjonariusza Policji jest nie tylko związek inwalidztwa ze służbą, lecz także powstanie inwalidztwa w okresie 18 miesięcy po zwolnieniu ze służby (art. 19 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, Dz.U. Nr 53, poz. 214).

Przewodniczący SSN: Barbara Wagner (sprawozdawca), Sędziowie SN: Teresa Romer, Andrzej Wróbel.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 12 sierpnia 1998 r. sprawy z wniosku Lucjana S. przeciwko Zakładowi Emerytalno-Rentowemu - Ministerstwu Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. o rentę inwalidzką policyjną, na skutek kasacji wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie z dnia 25 listopada 1997 r. [...]

I. o d d a l i ł kasację,

II. zasądził od Lucjana S. na rzecz pełnomocnika organu rentowego kwotę 250 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

U z a s a d n i e

Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie wyrokiem z dnia 25 listopada 1997r. [...] oddalił apelację Lucjana S. od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie z dnia 9 czerwca 1997 r. [...]. Sąd pierwszej instancji ustalił, że Lucjan S. zwolniony ze służby w Milicji Obywatelskiej z dniem 31 maja 1978 r. jest inwalidą III grupy od 1995 r. Rozpoznany u niego zespół [...] nie pozostaje w związku ze służbą. Ze względu na czas powstania inwalidztwa i brak jego związku ze służbą, Lucjan S. nie spełnia wa-

runków do przyznania policyjnej renty inwalidzkiej, określonych w art. 19 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz.U Nr 53, poz. 214), powoływanej dalej jako „ustawa zaopatrzeniowa”. Zarówno te ustalenia, jak też ich prawna ocena i kwalifikacja stały się podstawą rozstrzygnięcia zawartego w wyroku Sądu drugiej instancji.

Lucjan S. zaskarżył powyższy wyrok kasacją i wskazując jako jej podstawę naruszenie prawa materialnego, a to art. 19 pkt 1 - 3 ustawy zaopatrzeniowej, wniósł o jego uchylenie oraz o uchylenie poprzedzającego go wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy temu ostatniemu Sądowi do ponownego rozpoznania. Skarżący zakwestionował prawidłowość opinii biegłych w części określającej datę powstania jego inwalidztwa na 1995 r. Twierdził, że „Sąd wbrew ustaleniu, iż powód w trakcie służby w Policji cierpiał na gruźlicę, a w związku z tym był poddany operacji, usunięcia części płuca, bezpodstawnie przyjął, iż powód nie nabył prawa do renty inwalidzkiej”. Jego zdaniem opinia biegłych jest w tym zakresie niepełna. Biegli nie dokonali analizy rozpoznanych u niego schorzeń przebytych w czasie służby, nie stwierdzili jednoznacznie „czy gruźlica może być samodzielną podstawą przyznania renty inwalidzkiej”. W jego ocenie „oczywiste jest” iż tego typu schorzenie ogranicza sprawność organizmu człowieka i ogranicza jego możliwości zarobkowe”.

W odpowiedzi na kasację organ rentowy wniósł o jej odrzucenie lub oddalenie. Wywodził, że kasacja nie spełnia wymagań formalnych określonych w art. 393³ KPC albowiem nie precyzuje i nie uzasadnia w sposób dostateczny podstaw kasacyjnych, a stopień jej ogólności „nie pozwala na zbadanie prawdziwości zarzutów”. W przedmiocie zarzutu naruszenia art. 19 ustawy zaopatrzeniowej, organ rentowy wskazał na jego bezzasadność w kontekście poczynionych przez Sądy ustaleń.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest ściśle prawnym środkiem zaskarżenia o ograniczonym zakresie podmiotowym, przedmiotowym i czasowym. Zgodnie z art. 393¹¹ KPC Sąd Najwyższy rozpoznaje kasację w jej granicach. Ponieważ skarżący nie wskazuje jako podstawy kasacyjnej naruszenia przepisów postępowania, to ustalenia stanowiące faktyczną podstawę rozstrzygnięcia zawartego w zaskarżonym wyroku należy uznać za niewadliwe.

Sąd ustalił, że Lucjan S. jest inwalidą III grupy od 1995 r., a inwalidztwo to, spowodowane zespołem [...], nie pozostaje w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej, z której został zwolniony w 1978 r. Przebyta gruźlica płuc - leczona operacyjnie resekcją II segmentu płata górnego lewego nie czyni wnioskodawcy inwalidą.

Zgodnie z art. 19 ustawy zaopatrzeniowej, renta inwalidzka przysługuje funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby, który stał się inwalidą wskutek stałego lub długotrwałego naruszenia sprawności organizmu w czasie pełnienia służby albo w ciągu 18 miesięcy po zwolnieniu ze służby, jeżeli inwalidztwo jest następstwem urazów doznanych w czasie pełnienia służby lub chorób powstałych w tym czasie, bądź w ciągu trzech lat po zwolnieniu ze służby, jeżeli inwalidztwo jest następstwem wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby albo choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby. Inwalidztwo Lucjana S. nie jest następstwem urazu doznanego w czasie pełnienia służby, choroby powstałej w tym czasie, wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby, ani choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby. Poza wszystkim powstało po 17 latach od zwolnienia ze służby.

Sąd drugiej instancji prawidłowo zinterpretował i zastosował powołany przepis. Kasacja Lucjana S. nie ma usprawiedliwionej podstawy. Z tego też względu Sąd Najwyższy, stosownie do art. 393¹² KPC, orzekł jak w sentencji.

=====